خبر

تشریح تغییرات جدید ثبت‌نام آرم طرح ترافیک ۹۶

● **شرق:** رئیس واحد صدور آرم سازمان ترافیک با تأکید بر اینکه سایت نام‌نویسی طرح ترافیک سال ۹۶ از روز پنجشنبه ۱۸ آذر ۹۵ فعال شده است، گفت: تمامی متقاضیان حقیقی و حقوقی دریافت آرم طرح ترافیک سالانه باید از طریق سایت شهرداری تهران به نشانی www.tehran.ir ثبت‌نام کنند. مصطفی قنبرنژاد با بیان اینکه متقاضیان دریافت آرم طرح ترافیک تا ۳۰ آذرماه ۹۵ مهلت دارند نسبت به ثبت‌نام اینترنتی خود در سایت شهرداری تهران اقدام کنند، تصریح کرد: برای ثبت‌نام درخواست طرح ترافیک، پرداخت عوارض و داشتن برگه معاینه فنی معتبر الزامی است. وی با بیان اینکه تمامی فرایند ثبت‌نام و گزینش واجدان شرایط آرم طرح ترافیک الکترونیکی است و در سامانه شهرداری تهران به شکل اینترنتی انجام می‌شود، از شهروندان خواست از مراجعه حضوری به واحد صدور آرم خودداری کنند. رئیس واحد صدور آرم سازمان ترافیک با اشاره به اینکه خبرنگاران نیز همانند عموم شهروندان باید در همین زمان تعیین‌شده برای ثبت‌نام الکترونیکی خود برای دریافت آرم طرح ترافیک اقدام کنند، گفت: تمامی خودروهای پلاک عمومی نیز باید از طریق سامانه بارانه نسبت به ثبت‌نام و دریافت آرم طرح ترافیک سالانه اقدام کنند. قنبرنژاد در ادامه با اشاره به تغییرات صورت‌گرفته در فرایند ثبت‌نام روی سایت شهرداری تهران گفت: در سال جاری پس از ورود به سامانه ثبت‌نام، ابتدا متقاضی باید با ثبت‌نام کاربری، ارائه شماره تلفن و آدرس ایمیل خود نسبت به دریافت نام و کد کاربری اقدام کند و پس از آن با خارج‌شدن از سامانه مجددا وارد سامانه ثبت‌نام سالانه طرح ترافیک شود و نسبت به ثبت‌نام سالانه اقدام کند.

وی پرداخت عوارض و داشتن معاینه فنی معتبر را از الزامات ثبت‌نام اینترنتی آرم‌های طرح ترافیک سال ۹۶ عنوان و تصریح کرد: با توجه به اینکه برای ثبت‌نام در سامانه طرح ترافیک، اخذ معاینه فنی و ورود شماره گواهی معاینه فنی در سامانه موردنیاز است، بنابراین انتظار می‌رود متقاضیان هرچه‌سریع‌تر نسبت به اخذ معاینه فنی خودروی خود اقدام کنند.

رئیس صدور آرم سازمان ترافیک تصریح کرد: مانند سال گذشته روزهای کاری در سامانه تعریف شده که متقاضیان می‌توانند با تعیین روزهایی که در محدوده طرح ترافیک تردد ندارند، ترددشان در محدوده را مدیریت کنند که در این صورت از سرجمع پرداخت تعرفه‌شان کاسته می‌شود.

قنبرنژاد با اشاره به اینکه اجرائی‌شدن این سامانه، امکان مدیریت ترافیک را آسان‌تر می‌کند، تصریح کرد: این طرح علاوه بر ایجاد امکان برنامه‌ریزی برای شهروندان، کاهش هزینه‌ها را نیز در پی دارد. رئیس صدور آرم سازمان ترافیک تأکید کرد: تمامی بودجه حاصل از فروش سالانه، هفتگی و روزانه مجوز ورود به محدوده طرح به بهبود ترافیک تهران اختصاص می‌یابد.

وی با اشاره به اینکه در سال ۹۶ هم برچسب ورود به محدوده طرح ترافیک برای خودروها صادر نخواهد شد، گفت: از سال گذشته آی‌دی‌کارت‌ها جایگزین برچسب شده‌اند که به منزله کارت چندمنظوره برای تردد در محدوده طرح ترافیک استفاده می‌شود و حتی شهروندان می‌توانند با فعال‌سازی آن در بانک شهر به عنوان کارت بانکی از آن استفاده کنند.

عکس: معصومه اصغری

گزارش «شرق» از مشکلات بهداشتی زنان و کودکان در شهرستان قلعه‌گنج کرمان

دست‌هایش

معصومه اصغری: دستش را وسط حرف‌هایش چند بار تکان داد و نگاهم به دستش افتاد. در نگاه اول زگیل‌ها زیاد به نظر نمی‌آمد؛ چون آستینچه (ساق دست) را تا بالای مچ آورده. اول با احتمال ناراحتی درباره زگیل‌ها نمی‌پرسم؛ اما وقتی صحبت به قارچ روی صورت و باقی بیماری‌های پوستی دیگر می‌رسد، می‌پرسم. برایش مهم نیست که جلوی دیگران توضیح بدهد؛ چون انگار همه می‌دانند و دو نفر دیگر هم مثل او هستند. آستینچه را درمی‌آورد و من خشکم می‌زند. تصویری تکان‌دهنده بود، از نگاهم که خیلی زود از دستش به صورت و چشمش رسیده. می‌فهمد تصویر دستش خوشایند نبود.

دست‌هایش مثل دست دختران شهری اپیلاسیون‌شده نیست و زگیل‌های بزرگ و کوچک از میان موهای بلند و سیاه دستش کاملا معلوم است. هم‌زمان داستانش را هم تعریف می‌کند؛ داستانش هم مثل دست‌هایش درد دارد. حرف‌زدنش مثل دختران دیگر که سواد ندارند، نیست. می‌داند مقابل یک خبرنگار قرار گرفته و باید چه چیزهایی را بگوید و مثل دیگران نامه‌به‌دست منتظر مسئولانی که همراهمان آمده‌اند، نیست. می‌گوید امسال رتبه خوبی برای انتخاب رشته آورده؛ اما انتخاب رشته نکرده؛ چون ترسیده قبول شود و بابایش پولی برای فرستادن و درس‌خواندن او نداشته باشد و خجالت بکشد. بعد توضیح بیشتر می‌دهد و به دختری دیگر با دست اشاره می‌کند و می‌گوید: خواهرم با کلی حرف‌وحدیث درس خواند برای پرستاری و حالا بی‌کار است و او هم فکر کرده اگر با این همه هزینه درس بخواند و بی‌کار بماند، ارزشی ندارد.

زن‌ها در روستای راین‌قلعه که مرکز دهستان مارز در شهرستان قلعه‌گنج کرمان است، زودتر خبردار شده‌اند که جمعی مسئول و خبرنگار آمده‌اند و خودشان را به تنها مسجد روستا که خانه بهداشت هم کنارش دارد، رسانده‌اند. وقتی با زینب حرف می‌زنم، آنها هم ایستاده‌اند و گوش می‌دهند. می‌گویم هفته‌ای چند بار حمام می‌روید؟ به همدیگر نگاه می‌کنند و یکی از آنها می‌گوید: «الان که هوا سرد شده شاید هفته‌ای یک‌بار، اما تابستان هم که هوا خوب است، هفته‌ای یک‌بار می‌رویم». بعد زینب به جای یک زن دیگر که نمی‌تواند حرف بزند، حرف می‌زند و می‌گوید: «سکینه را ببین، خروسک گرفته، نمی‌تواند حرف بزند. دو روز پیش که هوا ناگهان خیلی سرد شد، رفته خودش را شسته و سرما خورده و به این وضع افتاده». بعد هم چند بچه و زن دیگر را به من نشان می‌دهد و می‌گوید اینها همین دیروز و امروز آمده‌اند خانه بهداشت که دارو بگیرند. به خاطر حمام‌کردن مریض شده‌اند. همه ما زمستان‌ها مریض و سرماخورده هستیم؛ چون مجبوریم با همین آب سرد و کثیف حمام کنیم».

سن‌وسال بیشتر زنانی که آمده‌اند جلو تا حرف بزنند، زیاد نیست؛ اما خیلی از آنها چون زود ازدواج کرده‌اند و چند بچه دارند، مثل زن‌های سن‌وسال‌دار رفتار می‌کنند و من را «دخترم» خطاب می‌کنند و با حساسیتی مادرانه از مشکل پوستی خودشان و دخترانشان می‌گویند. یکی از خانم‌ها اصرار دارد من را ببرد در کپرش تا دختر معلولش را نشان دهد و آن یکی می‌گوید: «اینجا توی مسجد که نمی‌شود نشانتان بدهم، روی دست و پاهایم اول خشکی زد و رویش پماد مالیدم؛ اما هی زیاد شد. دکتر میگه یه مدل مشکل پوستی و قارچه». بعد دوباره چادرش را جمع می‌کند و رویش را می‌گیرد.

دو روزی که ما در این محدوده بودیم، بارها توصیه شدیم که از دست‌شویی استفاده نکنیم و آب نخوریم. عاقلانه هم این بود که وقتی می‌بینیم باریکه آب لجن‌زده‌ای محل تأمین آب این مردم است، از آن استفاده نکنیم؛ شاید بدن مردم به این شرایط عادت کرده باشد؛ اما حتما درباره میهمانان بیرونی خودش را نشان می‌دهد. کمترین عامل این آب‌وهوا و شرایط پر از گردوخاک محیطی، خشکی دست بود که با کرم مرطوب‌کننده رفع می‌کردیم؛ اما این مردم چه می‌کردند؟ تا کجا باید عادت داشته باشند؟ تا کجا باید تحمل کنند؟ در مواجهه مستقیم با بچه‌ها که تنها بازی آنها غلت‌زدن توی خاک‌ها و پابرهنه با یک توپ کهنه فوتبال‌بازی‌کردن بود، نبود پاکیزگی در پوشش، وجود یک لایه چرک روی دست‌وصورت، پوسته‌پوسته‌شدن‌های سفیدرنگ روی صورت و لکه‌های پوستی روی پوست مدام دیده می‌شد. بیشتر بچه‌ها و دیگر اهالی دندان‌هایی خراب و سیاه داشتند و تعداد افرادی که عارضه چشمی داشتند، هم کم نبود. تقریبا همه زن‌ها و دختران کوچک در روستاهایی که بازدید داشتیم، به مسائل بهداشتی و پوستی‌شان اشاره داشتند. برای عکس‌گرفتن چند نفر از بچه‌هایی را که کنار مدرسه گردوخاکی به پا کرده‌اند همراه کرده‌ام. نزدیک‌تر که می‌روم، چشم‌هایشان قرمز است، با همان دست خاکی چشمش را می‌مالد و می‌فهمم چشمش چرا قرمز شده و این تقریبا برای آنها عادی است. چشم یکی از آنها قی زیادی کرده و معلوم است عفونت دارد. می‌گویم شما به خانه بهداشت رفتید؟ سرش را برای تأیید تکان می‌دهد. می‌گویم کی؟ می‌گوید «۱۰، ۱۵ روز پیش بهم یه پماد داد؛ اما هنوز خوب نشده».

دست‌هایش مثل دست دختران شهری اپیلاسیون‌شده نیست و زگیل‌های بزرگ و کوچک از میان موهای بلند و سیاه دستش کاملا معلوم است. هم‌زمان داستانش را هم تعریف می‌کند؛ داستانش هم مثل دست‌هایش درد دارد. می‌داند مقابل یک خبرنگار قرار گرفته و باید چه چیزهایی را بگوید و مثل دیگران نامه‌به‌دست منتظر مسئولانی که همراهمان آمده‌اند، نیست

زنان روستاها روی حرف‌زدن و اشاره به برخی مسائل را ندارند. وقتی بدون ملاحظه درباره مسئله بهداشت شخصی‌شان و درباره همسرشان می‌پرسم، اول جا می‌خورند؛ اما گویا جرقه خورده و شروع می‌کنند به توضیح‌دادن. نتیجه خلاصه این گفت‌وگوها این می‌شود که تقریبا هیچ روشی برای جلوگیری از بارداری به لحاظ اعتقادی و اقتصادی و بهداشتی وجود ندارد و تعداد زیاد بچه‌ها و دختران کم‌سن‌وسال ازدواج‌کرده گواهی بر شرایط عرفی و اعتقادی و اجبار محیطی است. بیشتر زنان دسترسی به لوازم بهداشتی برای دوران عادت ماهانه ندارند و مانند مادر و مادرانشان از دستمال‌هایی که چندبار مصرف هستند، استفاده می‌کنند. دختران بارها دچار بیماری‌های پوستی شده‌اند که امکان رسیدگی و درمان نداشته‌اند و حالا به آنها «عادت» کرده‌اند و با این جمله که «خودش خوب می‌شود» گذرانده‌اند.

حمام زنانه کنار رودخانه

بارها در مسیر برای بازدید توقف داشتیم دست‌شویی‌ها هم نزدیک نبودند توصیه نمی‌شدند، از نازی، دختر زیبا اما بی‌سوادی که به همراه خواهرش در روستای لاهوگان دیدیم درباره دست‌شویی پرسیدم که کجاست، پشت تپه‌ای را نشان داد و گفت باید تا آنجا بروی. نرفتم اما محل مورد نظر برای حمام را که محل تهیه آب هم هست می‌بینم. آب‌باریکه‌ای که رنگ سبز دارد در حوضچه‌ای نه‌چندان بزرگ جمع شده و ساکن می‌شود تا گل‌ولای آن ته‌نشین شود. دختران و زنان و مردان و پسران به نوبت روزهایی که می‌دانند چندنفری حمام می‌کنند. بحث درباره دست‌شویی و حمام را از همان‌جا شروع کردم. وقتی فهمیدم این دختران جوان برای حمام‌کردن کنار آب‌باریکه‌ای که روزی رودخانه بوده حمام می‌کنند درحالی‌که هیچ حفاظی وجود ندارد؛ به‌عنوان یک زن حس و تصور خوبی از این شرایط نداشتم و با تعجب بیشتری پرسیدم چطور آنجا حمام می‌کنید؟ مگر لباستان را درنمی‌آورید؟ کسی آنجا نیست؟ کسی نمی‌بیند؟ آب را گرم می‌کنید؟ موهایتان را چطور می‌شورید؟ خنده‌های ریزی دارند و با لحنی عادی می‌گویند لباسمان را هم درمی‌آوریم و با لباس زیر همان‌جا می‌نشینیم. چند نفری هستیم و به هم کمک می‌کنیم. آب گرم کجا بود! نمی‌صرفد آب گرم کنیم. تابستان خوب است اما زمستان یخ می‌زنیم، برای همین خیلی کم حمام می‌رویم. من هنوز درباره مدل حمام‌کردن سؤال دارم و یکی از دخترها در توضیح بیشتر می‌گوید: «رودخانه در مسیری است که دید کمی دارد، بعد هم چاره‌ای نیست، با لباس که نمی‌شود خودمان را بشوییم. زمانش هم که زیاد نیست، چند کاسه آب می‌ریزیم و تمام!» یکی دیگر از خانم‌ها که بچه‌اش را روی پایش خوابانده و انگار بچه او هم سرما خورده، می‌گوید: «مشکل لخت‌شدن کنار آب و کثیفی آب و این چیزها نیست، مشکل این است که بعد از آن باید جایی گرم برویم یا لباسی گرم بپوشیم اما معمولا این‌طور نمی‌شود و برای کار، بیرون خانه‌ایم و در نهایت حتما سرما می‌خوریم». حرف‌هایشان تقریبا در بقیه روستاها تکرار می‌شود و همه یک مشکل را به زبان‌های مختلف بیان می‌کنند. به ظاهر پوشیده و محجبه‌شان نگاه می‌کنم و اینکه حتما بیشتر از من به احتمال نگاه نامحرم حساس‌اند، پس چطور راضی می‌شوند این‌گونه حمام کنند؟ جواب خودم را هم می‌دهم؛ مجبورند!

در بعضی از روستاها برای دست‌شویی تقریبا در نزدیکی کپرها آلونکی را گذاشته بودند و برخی از کپرها که سرووضع بهتری داشتند یک تانکر کوچک با شلنگ و پمپ را به یک کپر جدا وصل کرده بودند. این یعنی وضع مالی بعضی از مردم همان روستا بهتر بود و توانسته بودند یک دست‌شویی برای خودشان داشته باشند. دو خانم خیّر از سال‌ها قبل با زندگی مردم دهستان مارز همراه شده‌اند و با اینکه راه و مسیر دسترسی وجود ندارد و با وجود سختی زیاد، غیر از یک مدرسه شبانه‌روزی برای دختران، در همه روستاها حمام و دست‌شویی ساخته‌اند اما مشکل اصلی اینجاست که آب نیست. این روند به‌خوبی نشان می‌دهد که زندگی این مردم با کمک‌های دوره‌ای و خیرانه به جایی نمی‌رسد و آنچه مهم است انجام وظیفه‌ای است که دهه‌هاست دولت روی زمین گذاشته است. مردم این روستاها از نسل‌های قبل که اینجا مستقر شده‌اند با آب‌های سطحی و رودخانه‌های جاری زندگی گذرانده‌اند و دولت هم تنها از حضور این روستاها برای وجود امنیت در این منطقه استفاده کرده و آنها سهمی در زیرساخت‌ها نداشته‌اند. وقتی برق تا این روستاها آمده، چطور آنها هنوز راه ندارند؟ چطور درباره تأمین آب این خانوارها اقدامی جدی در چند دهه گذشته صورت نگرفته است؟ زنان و دختران و کودکانی که در این روستاها با همه نداشتن‌ها و سختی‌ها و احساس فقر، زندگیشان جاری بود و بعد از رفتن ما به زندگی عادی خودشان برگشتند، همین حالا همانند بسیاری از روستاهای ایران دسترسی به اینترنت و رسانه‌های انبوه و تلویزیون و ماهواره ندارند و نمی‌دانند ما در موردشان نوشتیم یا نه؛ برای آنها وقتی خورشید پایین می‌رود و شب می‌شود، روز تمام می‌شود.

دریچه

نگاه دولت روحانی به سمن‌ها، انتخاباتی و سیاسی نیست

● **شرق:** معاون ساماندهی امور جوانان گفت: اصلی‌ترین کار دولت یازدهم، دولت تدبیروامید، ایجاد احساس امنیت در جامعه جوان و اعضای سازمان‌های مردم‌نهاد جوانان است تا بتوانند حرفشان، نظرشان و نقدشان را به‌راحتی مطرح کنند. معاون ساماندهی امور جوانان، در جمع فعالان سازمان‌های مردم‌نهاد جوانان و نخبگان جوان استان بوشهر، با اشاره به روزهای شروع دولت یازدهم و شروع کار با جوانان، گفت: این یک واقعیت است که وقتی دولت کار خود را آغاز کرد، واقعا چنین فضایی وجود نداشت و حرف‌ها به‌سختی گفته می‌شد. این باعث افتخار دولت یازدهم است که اکنون چنین فضای امن و آرامی فراهم شده است. این شرایط حداقل من را به یاد دوره گذشته فعالیت‌های سمن‌ها می‌اندازد که روحیه بسیار بالایی برای مطالبه‌گری داشتند و امید ما این است این مطالبه‌گری، با صدای رهاتر و جدی‌تری از سمت شما و از سمت دیگر دوستان جوان مطرح و شنیده شود. رستمی با اشاره به فرایند شکل‌گیری و گسترش سمن‌ها در دولت یازدهم، گفت: براساس فرمایشی که آقای روحانی در رقابت‌های انتخاباتی مطرح کردند، دانستن جوانان به‌عنوان سرمایه ملی، هسته مرکزی گفتمان دولت تدبیروامید در حوزه جوانان بوده و به‌دنبال آن، سیاست افزایش مشارکت اجتماعی و سپس مشارکت نهادمند اجتماعی، به عنوان برنامه‌ای محوری در وزارت ورزش و جوانان مدنظر قرار گرفته و دنبال می‌شود. وی با تأکید بر اینکه مشارکت اجتماعی با مشارکت حقوقی متفاوت است، گفت: هرچند متأسفانه آسیب‌های بسیار زیادی به سرمایه‌های اجتماعی در کشور ما وارد شده است؛ اما مشارکت نهادمند اجتماعی، به‌عنوان برنامه محوری اکنون انتخاب شده و در حال اجراست. در واقع، افزایش کمّی سمن‌های جوانان برای عملیاتی‌کردن این برنامه، انتخاب شد که به ازای هر پنج هزار جوان ایرانی، یک نُرمی انتخاب و سازماندهی شد؛ برای اینکه در مجموعه استان‌های کشور، هر کدام به نسبت جوانانی که دارند، از تعدادی سمن جوانان برخوردار شوند. رستمی با کافی دانستن افزایش کمّی سمن‌ها، گفت: قطعا افزایش کمّی نمی‌تواند کافی باشد؛ اما در یک فضای خفقان‌آلود، برای اینکه شرایط مشارکت را به لحاظ کمی فراهم کنیم، راه گریزی نبود و بعد از افزایش این مشارکت کمی، به سمت توانمندسازی و کیفی‌سازی فعالیت سمن‌ها حرکت کردیم. امروز بعد از سه سال و اندی، افزایش کمی سمن‌ها تقریبا به هزارو ۵۰۰ سمن جوانان فعال در کشور رسیده است و تا پایان دولت یازدهم، ان‌شاءالله فعالیت رسمی آنها را به دوهزارو ۵۰۰ سمن می‌رسانیم. رستمی دومین اقدام را پس از افزایش کمی، کیفی‌سازی حمایت از طرح‌های سمن‌های جوانان دانست و گفت: برای کیفیت‌سازی، اجرائی‌کردن و حمایت از طرح‌ها، کمیته‌ای داوری در استان‌ها تشکیل شد که این کمیته داوری، با عضویت رسمی همکاران ما در اداره کل ورزش و جوانان و اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها و اعضای سمن‌ها، با نمایندگانی از خود سمن‌ها شکل گرفته است. وی با ذکر این موضوع که تمامی طرح‌های قابل اجرا و تصویب‌شده که از سوی سمن‌ها ارائه می‌شود، تا سقف هفت‌میلیون تومان در سطح استان حمایت می‌شود، گفت: در این دولت، همه حمایت‌ها این تفاوت و تمایز را دارد که به سمن‌های جوانان با نگاه سیاسی و ابزار انتخاباتی نگاه نکرد.

جدول ۲۷۰۸ ■ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- زمان مرگ- مؤسسه خصوصی حمل‌ونقل نامه‌های پستی- گیشه بلیت‌فروشی ۲- هنگامی گفته می‌شود که شخصی از موضوع واضحی بی‌خبر است- ورم غده‌های بزاقی بناگوش ۳- فلزی دیرگداز که به عنوان کاتالیزور استفاده می‌شود- شهری در استان قم- سبز تیره ۴- وسیع‌ترین قاره جهان- دریغ و اندوه- سوره هفتادوهشتم قرآن ۵- پروردگار- دل‌آزردگی- واحد پول ترکیه- اشاره به دور ۶- نوعی انرژی- امیدواری- نوعی اثر موسیقایی شاد و سرگرم‌کننده ۷- کویر مرکزی ایران- مورد تمسخر دیگران- موزه پاریس ۸- ارتفاع- سال آذری- تار بافتن عنکبوت ۹- محوطه روباز کشتی- سقف فروریخته- سرپرست ۱۰- نام‌ها- دادگاه- متعفن و گندیده ۱۱- اندوه- هر نوع فلز- شانه‌به‌سر- سخن بی‌پرده ۱۲- شهر بی قانون- بلند و والا- دست‌افزار ۱۳- سال ۳۵۴روزه- کاشتنی انفجاری- اشاره به چیزی نامعلوم ۱۴- مشارکت- نوعی درجه‌بندی دما ۱۵- سند- نام قدیم مشهد- ابزاری برای سوراخ‌کردن.

عمودی:

۱- از آثار شیخ بهایی، شاعر و دانشمند ایرانی- مادر عرب ۲-... بی‌جمال جانان میل جهان ندارد- از القاب حضرت فاطمه (س) به معنی پاکدامن- شهری در ازبکستان ۳- نامی دخترانه- برخوردار از نعمت- از اوراق بهادار ۴- سخن تحقیرآمیز- نمایش غم‌انگیز- گوسفند جنگی ۵- برآوردکردن- گوسفند ماده- پاک ۶- ضمیر انگلیسی- پاسبان قدیم- اشاره به دور- بله انگلیسی ۷- تمیز- سرسری- گاهی از هول آن توی دیگ می‌افتند! ۸- عظمت- افیون- فدراسیون جهانی فوتبال ۹- مدرسه عالی- پایتخت کشور توگو- خالص ۱۰- ساز شکسته!- ماده روان با شکل متغیر- هدیه دادن- راهی که به آخر نمی‌رسد! ۱۱- نوعی بیسکویت سبک- خطی در دایره- برای محافظت از سوز و سرما به پیشانی می‌بندند ۱۲- سوپ روسی- کابیله- بدون فکر قبلی و به طور ناگهانی ۱۳- آسوده خاطر- دوره تناوب- بی‌کم‌وکاست ۱۴- شهری در مازندران- معشوق- نشانه ۱۵- نفس خسته - سرمربی تیم فوتبال چلسی.

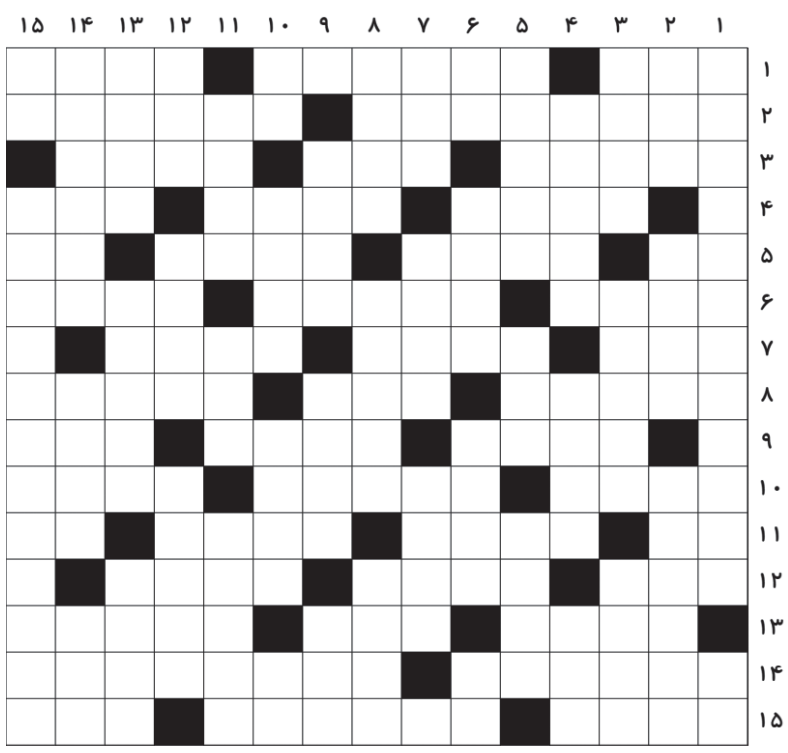

حل سودوکو سخت

۵	۱	۹	۳	۲	۶	۷	۸	۴
۷	۳	۲	۸	۴	۱	۵	۹	۶
۴	۶	۸	۷	۵	۹	۱	۳	۲
۱	۸	۴	۲	۶	۷	۹	۵	۳
۲	۹	۳	۵	۸	۴	۶	۱	۷
۶	۷	۵	۹	۱	۳	۴	۲	۸
۸	۴	۷	۱	۹	۲	۳	۶	۵
۹	۵	۶	۴	۳	۸	۲	۷	۱
۳	۲	۱	۶	۷	۵	۸	۴	۹

حل سودوکو ۱۷۰۴

۲	۴	۷	۸	۹	۵	۱	۶	۳
۹	۳	۱	۶	۴	۷	۲	۸	۵
۶	۸	۵	۳	۱	۲	۴	۹	۷
۸	۱	۳	۹	۵	۴	۶	۷	۲
۴	۶	۲	۱	۷	۸	۵	۳	۹
۷	۵	۹	۲	۶	۳	۸	۱	۴
۵	۹	۴	۷	۸	۱	۳	۲	۶
۱	۲	۶	۵	۳	۹	۷	۴	۸
۳	۷	۸	۴	۲	۶	۹	۵	۱

جدول ۲۷۰۷

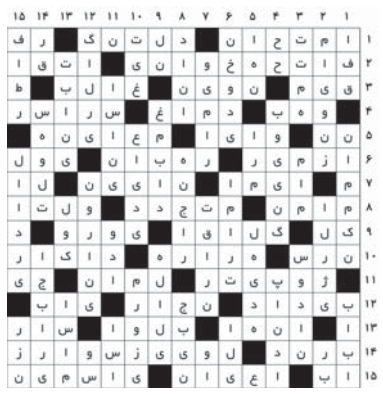

سودوکو سخت ۱۷۰۵

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

			۵			۳		
۱	۶			۳		۷		
		۹			۷	۴	۱	
۴						۸		
۸	۹		۷			۲		
		۶		۵		۹		۳
			۱		۳	۶	۸	
			۲				۷	
۶		۸	۹	۷				

سودوکو ۱۷۰۵

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

		۱			۷		۸	۶
۲				۵			۷	۹
۶	۷		۴	۹			۲	۱
					۲	۶		۴
			۷	۶	۳	۹	۵	
۸	۳				۹	۷		
۹	۲	۵		۸	۶	۱		۷
۱	۴		۹		۵			۳
۳				۲		۸		۵